

VYHLÁSENIE O ROZPOROCH

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. sa predkladá s týmito rozpormi s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo (CJS), s Potravinárskou komorou Slovenska (PKS), so Slovenskou alianciou moderného obchodu (SAMO) a so Zväzom obchodu SR (ZO SR):

CJS	K novelizačným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)): K novelizačným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)) Združenie - Zásadná Návrh: Uvedené body navrhujeme z tohto návrhu zákona v y p u s t i ť a ponechať pôvodné znenie zákona. Odôvodnenie: Smernica viaže reguláciu dodávateľsko-odberateľských vzťahov v oblasti potravín len na združenia výrobcov a združenia organizácií výrobcov a len v súvislosti s ich ochranou. Z toho dôvodu paušálne ustanoviť reguláciu s negatívnym dopadom (vrátane sankcií) v zmysle tohto zákona na všetky združenia nie je v súlade s uvedenou zásadou Smernice. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc (prijímanie príslušných opatrení v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej zásady). Okrem toho, zahrnutie združení do zákona je neopodstatnené aj z nasledovných dôvodov: • za prípadné porušenie zákona za ten istý delikt bude zodpovedné a sankcionované združenie ako aj člen združenia. • zákon rieši dodávateľsko-odberateľské vzťahy v oblasti potravín a preto zaradenie združenia, ktoré neuzatvára zmluvy do tohto zákona nezodpovedá realite obchodných vzťahov • nie je objektívne možné, aby združenie plnilo povinnosti, vyplývajúce zo zákona, ak nemá žiaden obrat z potravín (napr. počítanie 3% z obratu pri distribúcii a marketingových aktivitách). Preto z hľadiska naplnenia účelu zákona je plne postačujúce, že sú regulovaní odberatelia a dodávatelia, ktorí sú priamymi subjektami dodávateľsko-odberateľského reťazca v obchode s potravinami a medzi ktorými sa riešia vzťahy, ktoré sú predmetom zákona č. 91/2019. Z hľadiska dopadov by išlo o zásah výlučne voči slovenským obchodníkom.	Z	N	Čl. 2 smernice (EÚ) 2019/633 priamo pri definícii odberateľa aj dodávateľa predpokladá, že pod tento pojem je možné subsumovať aj „skupinu takýchto fyzických alebo právnických osôb“. V rámci správneho trestania platia zásady trestného práva vrátane zásady „ne bis in idem“, t.j. situácia, ktorá je uvedená v pripomienke nemôže nastať. Prípád od prípadu orgán kontroly posudzuje, či spadá v danom prípade skupina fyzických osôb alebo právnických osôb pod pojem odberateľ alebo dodávateľ. Čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633 Slovenskej republiky umožňuje prijať prísnejšiu právnu úpravu, ako je v smernici, avšak neumožňuje Slovenskej republike prijať právnu úpravu menej prísnu v porovnaní so smernicou. Ak by sme pod pojmom odberateľ alebo dodávateľ nepovažovali skupinu takýchto osôb, bolo by začaté voči Slovenskej republike zo strany Európskej komisie konanie pre nesprávnu transpozíciu smernice. Nejde totiž o dobrovoľnú transpozíciu smernice, a preto je predmetné ustanovenie v smernici povinné (záväzné) a musí sa transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
CJS	K novelizačnému bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)): K novelizačnému bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)) Distribúcia Zásadná. Návrh: V § 3 ods. 3 navrhujeme doplniť – upresniť písm. b) v znení : „Ak odsek 4 neustanovuje inak, neprimeranou podmienkou je aj peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi za b) využitie distribúcie odberateľa, ak odsek 4 písm. c) neustanovuje inak. V § 3 ods. 4 písm. c) navrhujeme vypustiť navrhované znenie	Z	ČA	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrnuté znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c)

písm. c) a ponechať pôvodné znenie „c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“ Nové znenie: „Neprimeranou podmienkou nie je peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi podľa odseku 3, ak a) je dohodnuté vopred, b) je uzatvorené v písomnej forme.“ c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b). Odôvodnenie: V obchodnej praxi je bežné a nie ojedinelé, že mnohí dodávatelia nemajú vytvorené kapacity na účely distribúcie a reálne nie sú schopní dodávať tovar priamo do maloobchodných prevádzok napr. v rámci najväčšieho domáceho obchodného systému COOP Jednota, ktoré sú na vidieku aj v odľahlejších obciach. Je teda aj v ich záujme, že pokrytie tejto činnosti zabezpečuje odberateľ tým, že túto činnosť vykoná za dodávateľa z jedného miesta (logistického skladu, ktorý odberateľ postavil ako investíciu z vlastných prostriedkov). S týmito službami distribúcie sú dodávatelia plne uzrozmnení, keďže poskytované služby distribúcie im reálne šetria náklady ďaleko nad rámec poskytovaného finančného protiplnenia. Ide celkom jednoznačne o princíp win-win. V opačnom prípade by dodávatelia museli dodávať tovar priamo do predajní mimo logistické centrá odberateľov a v prípade, ak by nemali kapacity na takéto dodávky museli by si takúto službu zabezpečiť a zaplatiť za ňu. Zrušenie pôvodného znenia písm. c), ktoré umožňovalo dodávateľom využiť služby odberateľov, ak nemali svoje kapacitné možnosti by kolidovalo s bežnou obchodnou praxou. Opätovne zdôrazňujeme skutočnosť, že v prípade služieb distribúcie ide o vzájomne prospešnú činnosť, ktorá je výhodná pre všetky zúčastnené subjekty, pričom v záujme nezneužívania tohto plnenia na neprimeraný jednostranný prospech platí zákonom stanovený limit 3% z ročného obratu dodávateľa. Ďalšie obmedzovanie tohto režimu stanovením platieb za distribúciu do nadobudnutia vlastníckeho práva odberateľa k potravine považujeme za neopodstatnené a z hľadiska dopadov na subjekty pôsobiace na trhu za šikanózne. Deklarovaným účelom zákona č. 91/2109 Z.z. je zabezpečenie plynulosti dodávok tovarov dodávateľa a ich následný odber. Dôvodová správa k § 3 ods. 3 a 4 totiž uvádza, že: „Filozofiou odsekov 3 a 4 je umožniť peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie za služby, ktoré môžu objektívne prispieť k zlepšeniu predaja potraviny dodávateľa.“ Zároveň zo všeobecnej časti dôvodovej správy vyplýva, že hlavným účelom prijatia novej právnej úpravy zákona č. 91/2019 Z.z. je podpora domácej potravinovej produkcie.		dodávateľovi nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“. Rozpor trvá.
---	--	---

CJS	K novelizačnému bodu 5 (§ 3 ods. 5 písm. f)) Lehoty splatnosti: K novelizačnému bodu 5 (§ 3 ods. 5 písm. f)) Lehoty splatnosti - Zásadná Návrh: Uvedený bod navrhujeme zmeniť v súlade so znením Smernice nasledovne: Alt. 1: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je najviac 60 dní odo dňa vystavenia faktúry za dodanie potraviny alebo najviac 30 dní od vystavenia faktúry za dodanie vybranej potraviny; Alt. 2: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je do 30 dní odo dňa doručenia faktúry za potravinu alebo do 45 dní odo dňa dodania potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší, alebo neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je 20 dní odo dňa doručenia faktúry za vybranú potravinu alebo 30 dní odo dňa dodania vybranej potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší. Odôvodnenie: Platby za dodaný tovar sa realizujú až po doručení faktúr a v niektorých prípadoch účtovný systém maloobchodníkov a veľkoobchodníkov ani nedovoľuje zrealizovať platby pred zaregistrovaním príslušných faktúr. Prijemcovia faktúr nimi potrebujú disponovať, okrem iného pre potreby vedenia účtovníctva, riadnej evidencie a pre účely DPH. Bez faktúry nemôžu kupujúci uplatniť odpočet DPH alebo požiadať o vrátenie DPH (dodací list nepostačuje pre tieto účely). Z toho dôvodu nie je primerané požadovať od obchodníkov platiť za dodaný tovar bez faktúry, nakoľko v momente dodania tovaru výsledná suma ani nemusí byť známa. Doručenie faktúry je neskorší termín na splatnosť ako dodanie tovaru a preto aj nastavenie splatnosti len na doručenie faktúry a z toho dôvodu takto nastavený režim je aj v súlade so Smernicou, nakoľko Smernica stanovuje dva termíny na výber, a to v závislosti od toho, ktorý termín je neskorší. Podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH musia dodávatelia tovaru vystaviť faktúru do 15 dní od dodania tovaru. Uvedená lehota sa aplikuje na vystavenie faktúry, ale nie na jej doručenie a neexistuje ani žiadny iný predpis, ktorý by upravoval, ako by faktúra mala byť doručená. Prax vystavovania faktúr u niektorých dodávateľov v kombinácii s kratšou lehotou splatnosti a množstvom času, ktorý dodávateľ potrebuje na vystavenie a doručenie faktúry (väčšinou 3 až 4 dni) a ktorý odberateľ potrebuje na spracovanie faktúry a zrealizovanie platby (väčšinou 5 až 7 dní) vedie k mnohým situáciám, kedy je pre odberateľa fyzicky nemožné zaplatiť načas. Tento proces sa ešte predĺži, ak je tovar dodávaný externou spoločnosťou. Už samotné platné znenie § 3 ods. 5 písm. f) zákona je v príkrom nesúlade so Smernicou EP a Rady č. 2011/7/EU o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, transponovanej do Obchodného zákonníka zákonom č. 9/2013 Z. z. Predmetná smernica práve naopak	Z N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona. Návrh zákona žiadnym spôsobom neupravuje dĺžky lehôt splatnosti, ale výlučne transponuje smernicu (EÚ) 2019/633 tým, že vylučuje z režimu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. f) zákona platby vykonávané v rámci programu podľa čl. 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013) v platnom znení a platby vykonávané verejnými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti. Smernica(EÚ) 2019/633 v čl. 9 umožňuje členským štátom EÚ v prípade potreby prijať prísnejšiu právnu úpravu ako v smernici. Z aplikačnej praxe sa dĺžky lehôt a nastavenie splatnosti preukázali ako správne nastavené vzhľadom na cieľ zákona chrániť (resp. vybalancovať) postavenie spracovateľov a prvovýrobcov. Posunutie splatnosti na moment doručenia by mohlo byť odberateľmi zneužívané na posúvanie splatnosti spôsobom, že by si vyžiadali poslednú dodávku až 30. deň, čím by bola splatnosť de facto 45 dní od prvej dodávky potraviny. Spustilo by to plošné využívanie tohto systému. Zmluvné strany si musia upraviť vzťah spôsobom, aby mal odberateľ dostatok času na úhradu faktúry. Dňa 9.11. 2020 uskutočnilo MPRV SR rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. Problematika lehôt splatnosti bola na rozporovom konaní s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
-----	---	-----	--

	umožňuje v zmluve dojednať aj dlhšiu lehotu splatnosti od dodania tovaru alebo poskytnutia služby, ktorá nesmie presiahnuť 60 dní odo dňa doručenia faktúry alebo inej výzvy dodávateľa. V danom prípade ide o zásadným spôsobom obmedzovaný princíp zmluvnej voľnosti (§ 263 Obch. zák.). Zdôrazňujeme, že návrh novely je zároveň v priamom rozpore so znením samotnej transponovanej Smernice, ktoré nekalé praktiky súvisiace s oneskorenými platbami explicitne upravuje v čl. 3 tak, že pri potravinách podliehajúcich rýchlej skaze Smernica stanovuje hranicu 30 dní od dodania alebo 30 dní od vystavenia faktúry a pri ostatných potravinách je stanovená hranica 60 dní od dodania alebo 60 dní od vystavenia faktúry. Zároveň Smernica stanovuje uvedený režim lehôt splatnosti alternatívne vo väzbe jednak na dodanie tovaru, ako i na fakturáciu.			
CJS	K § 3 ods. 5 písm. ab) Generálna klauzula: Pripomienka k §3 ods. 5 písm. ab) Generálna klauzula – Zásadná Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj ab) iné konanie alebo opomenutie konania účastníka obchodného vzťahu voči druhému účastníkovi obchodného vzťahu, ktoré sa odchyľuje od poctivého obchodného styku. Návrh: Vypustiť. Odôvodnenie: Navrhujeme vypustenie tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho skutkového vymedzenia, čo naruša princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry administratívnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej normy až kontrolný orgán môže na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uloží tak sankciu. Takáto právna konštrukcia zavádzanej regulácie je v priamom rozpore s predpismi vyššej právnej sily - Ústavou SR, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, ale aj všeobecne platnými právnymi princípmi, podľa ktorých akýkoľvek zásah do právnej integrity fyzických a právnických osôb musí mať náležitú oporu v zákone, musí byť odôvodnený legitímnym cieľom a prostriedky na jeho dosiahnutie majú byť primerané, pričom akýkoľvek sankčný postih musí byť dikciou právnej normy dostatočne predvídateľný. Zavedenie predkladateľom označenej tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho vymedzenia by v absolútnej miere narušilo princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry kontrolnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej normy až kontrolný orgán bude na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uložiť tak sankciu.	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení ustanovenie § 3 ods. 5 písm. ab) zákona. Vzhľadom na zaužívanú legislatívnu prax nielen v národnej ale aj v európskej a zahraničnej legislatíve nie je možné akceptovať argumenty týkajúce sa vzniku „právnej neistoty“. Generálna klauzula je nielen všeobecne dlhoročne akceptovaná a praktizovaná v právnom poriadku SR, v práve EÚ, v zahraničných právnych úpravách, ale aj priamo vyžadovaná v nadväznosti na závery národných súdov a rozhodovaciu prax ESD. V rámci nášho právneho poriadku, napr. ustanovenie § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), v rámci EÚ legislatívy, napr. čl. 102 ZFEÚ, v rámci zahraničných právnych poriadkov, napr. úprava v Nemecku a UK. Rozhodovacia prax národných súdov (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžhpu/1/2012 zo dňa 23.05.2013) a Európskeho súdneho dvora (napr. rozsudok ESD 85/76 Hoffmann Roche c/a Komisia). Súdny označil všeobecnú konštrukciu generálnej klauzuly za nevyhnutnú, vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné normatívne podať úplný výpočet spôsobov, ktorými bude dochádzať

			k porušovaniu zákona. A zároveň uviedli, že správne orgány musia mať právo na základe generálnej klauzuly formulovať nové skutkové podstaty. Vyššie uvedené deklaroval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 541/2016 zo 17. augusta 2016 sa uvádza „Pokiaľ zákon zakazuje určitý spôsob správania a konania, a to či už určením spôsobu konania alebo následku, nemožno ani pri absencii konkrétne vymedzenej skutkovej podstaty tvrdiť, že porušenie takého všeobecného (generálneho) pravidla nie je porušením zákona, a teda nie je v zmysle tohto zákona sankcionovateľné. Neexistencia konkrétnej definície pri súčasnej existencii generálnej klauzuly vedie k možnosti postihnúť širšie spektrum správania subjektov na trhu, ktoré môže mať škodlivé účinky na hospodársku súťaž. Je úlohou protimonopolného úradu takéto správanie zistiť včas, riadne ho podchytiť a zadefinovať ako skutkovú podstatu.“ Oblasť neprimeraných podmienok je obsahovo veľmi blízka oblasti ochrany hospodárskej súťaže. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže v ustanovení § 8 uvádza: „(1) Dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle. (2) Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä a) priame alebo nepriame uplatňovanie neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok, b) obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov, c) uplatňovanie rozdielných podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži, alebo d) viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy. (3) Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.“ To znamená, že oblasť hospodárskej súťaže obsahuje generálnu klauzulu dominantného postavenia a demonštratívny
--	--	--	--

			výpočet takýchto konaní. Optikou COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo by v tomto prípade išlo ešte o vágnejšiu definíciu, keďže postačuje, aby porušitelia neboli vystavení súťaži a vedeli sa správať nezávisle. V prípade generálnej klauzuly v zákone o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami je limit stanovený porušením tzv. „pochválného obchodného styku“ ktorý je stanovený ustálenou judikatúrou. Pred prijatím generálnej klauzuly stačilo obchodným reťazcom zmeniť len jedno slovo v skutkovej podstate napr. vo fakturácii a nebola skutková podstata naplnená. Je preto pochopiteľné, že existuje výrazný tlak obchodných reťazcov na jej zrušenie, čo by im umožnilo efektívne obchádzať zákon. Príklad: Pred prijatím generálnej klauzuly bolo zakázané spoplatňovať spotrebiteľský prieskum. Obchodné reťazce to obišli tak, že spotrebiteľský prieskum fakturovali dodávateľom potravín ako „počítačové spracovanie údajov,“ a tým sa vyhli sankcii. Súd neakceptoval akúkoľvek odchýlku od gramatického znenia skutkových podstat. Pri absencii generálnej klauzuly nebude pre obchodné reťazce problém vymyslieť spôsob obídenia ktorejkoľvek skutkovej podstaty neprimeranej podmienky. Dňa 9.11. 2019 uskutočnilo MPRV SR rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. Problematika generálnej klauzuly bola na rozporovom konaní s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo otvorená a prediskutovaná. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo na zásadnej pripomienke trvá. MPRV SR však nemôže vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie pripomienku akceptovať. Rozpor trvá.
CJS	Všeobecné pripomienky – zásadné: Všeobecné pripomienky – zásadné. Predložený návrh novely zákona č. 91/2019 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami predkladateľ MPaRV SR iba formálne zdôvodňuje transpozíciou Smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/633 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom reťazci (ďalej iba ako „Smernica“). Základným princípom Smernice je	Z N	Pripomienka nad rámec predkladanej novely zákona. Smernica (EÚ) 2019/633 je transponovaná spôsobom a v rozsahu, v akom si to vyžaduje aplikačná prax a ako to umožňuje čl. 9 smernice. Národná právna úprava je prísnejšia v subjektívnej pôsobnosti, keďže sa vzťahuje na subjekty bez ohľadu na tzv. threshold. Uvedené má logický podklad, keďže ak by sa právna úprava vzťahovala iba na

regulácia dodávateľsko-odberateľských obchodných vzťahov v rámci potravinového reťazca, s cieľom odstránenia istej nerovnováhy v týchto vzťahoch primeranými prostriedkami, výlučne v prospech malých a stredných podnikov pôsobiacich v potravinárstve, tzn. prijatá regulácia podľa Smernice chráni malé a stredné podniky vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou a vyslovene uvádza, že „by sa malo predísť tomu, aby sa ochrana poskytovala hospodárskym subjektom, ktoré nie sú zraniteľné alebo ktoré sú oveľa menej zraniteľné ako ich menší partneri alebo konkurenti.“ V slovenskom právnom predpise (zákon č. 91/2019 Z.z., vrátane pripravovanej novely) uvedený základný princíp a cieľ úplne abscentuje a predkladatelia iba využívajú možnosť, poskytnutú Smernicou, na prijatie prísnejšej regulácie na národnej úrovni. Výsledkom uvedeného ponímania transpozície Smernice je plošná regulácia dodávateľsko-odberateľských vzťahov bez rozlíšenia veľkosti subjektov v týchto vzťahoch ako aj bez rozlíšenia ich ekonomickej a vyjednávacej sily. Paušálne poskytnutie ďalších výhod dodávateľom bez rozlišovania ich ekonomickej sily, posilňuje postavenie medzinárodných výrobných (dodávateľských) reťazcov na trhu, čo prináša problémy menším dodávateľom, najmä slovenským výrobcom potravín ako aj ťažšie vyjednávacie pozície menších slovenských odberateľov s nadnárodnými dodávateľmi, čo v neposlednom rade vedie aj k ich priamej likvidácii. S tým súvisí tiež nulový efekt vo vzťahu k podpore predaja domácich výrobkov, ktorý prekladatelia opakovane deklarujú ako hlavný cieľ tejto legislatívy. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zahraničné odberateľské obchodné reťazce táto regulácia podstatne nezasiahne s tým, že najťažšie dopady budú opäť znášať slovenskí obchodníci, ktorí reálne držia domácu potravinovú produkciu nad vodou. Zavedenie prísnejších vnútroštátnych pravidiel nad rámec Smernice do zákona č. 91/2019 Z.z. bez toho, aby sa sledovala proporionalita fungovania vnútorného trhu spôsobilo, že predmetný zákon je poznamenaný prvkami goldplatingu. Cieľom Smernice je umožniť členským štátom začleniť príslušné pravidlá do ich vnútroštátneho právneho poriadku tak, aby mohli zaviesť kompaktné režimy a v tejto súvislosti dovolená prísnejšia regulácia by nemala spôsobovať konkurenčnú nerovnováhu a nevýhodu. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť, že Smernica obsahuje 15 skutkových podstát nekalých praktík, pričom aktuálne platný zákon ich obsahuje 48, (vrátane 5 nových v aktuálnej novele) spolu s absurdnou tzv. generálnou klauzulou, ktorá umožňuje postihovať skutkovo nevymedzené aktivity regulovaných subjektov na základe subjektívneho voľného posúdenia orgánov štátnej kontroly, čím je v absolútnej miere narušený princíp právnej		vzťahy „veľký odberateľ“ a „malý/stredný dodávateľ“ výsledok by bol, že veľký odberateľ by spolupracoval výlučne len s veľkými dodávateľmi, čím by sa pochopiteľne vyhol regulácií. Tým by došlo ku deštrukcii malých a stredných dodávateľov potravín, s ktorými by vzhľadom na reguláciu maloobchod prestal spolupracovať. Právna úprava by mala opačný efekt, keďže cieľom je ochrana malých a stredných prvovýrobcov a spracovateľov potravín. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
---	--	---

	istoty dotknutých podnikateľov vyváženosť fungovania vnútorného trhu. Z uvedeného dôvodu považujeme za potrebné transponovať základnú regulačnú zásadu Smernice, aby medzinárodné výrobné (dodávateľské) reťazce nepodliehali ochrane a neboli naďalej protežované v obchodných vzťahoch uvedeným zákonom. Uvedené je možné dosiahnuť stiahnutím novely zákona č., 91/2019 Z.z. z legislatívneho procesu a jej prepracovaním takým spôsobom, aby bola transponovaná Smernica v jej základných princípoch z hľadiska rozsahu regulácie, vymedzenia skutkových podstat nekalých obchodných praktík ako aj ich sankcionovania. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc do národných právnych predpisov, ktorý spočíva v tom, že krajiny EU, vrátane Slovenska, musia prijať príslušné opatrenia v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej hlavné zásady (princípy). Jednou z hlavných zásad Smernice, ktorá v zmysle režimu implementácie európskych smerníc musí byť zakomponovaná do národného zákona č. 91/2019 Z.z. je ochrana malých a stredných podnikov vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou.			
PKS	Pripomienka k čl. I bodu 3 návrhu zákona: Navrhujeme definíciu predajnej akcie v zákone ponechať. Odôvodnenie: Potravinárska komora Slovenska navrhuje ponechanie neprimeranej podmienky v § 3 ods. 5 písm. l) v pôvodnom znení, preto navrhujeme ponechať aj definíciu predajnej akcie.	Z	N	V praxi bolo ustanovenie § 3 ods. 5 písm. l) zákona nevykonateľné, keďže pred „akciou“ dochádzalo k dohode na novej kúpnej cene (spravidla nižšej), čo je v súlade so zákonom, t.j. ustanovenie nespĺňalo svoj účel. Spätné znižovanie kúpnej ceny počas akcie možno považovať za porušenie zákona bez ohľadu na absenciu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. l) zákona. Z uvedeného dôvodu musela byť vypustená aj definícia pojmu „predajná akcia“. Dňa 11.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s Potravinárskou komorou Slovenska. Zásadná pripomienka týkajúca sa ponechania pôvodnej skutkovej podstaty neprimeranej podmienky v ustanovení § 3 ods. 5 písm. l) zákona bola na rozporovom konaní otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
PKS	Pripomienka k čl. I bodu 7 návrhu zákona: Znenie § 3 ods. 5 písmeno l) navrhujeme ponechať v pôvodnom znení a neprimeranú podmienku dať ako nový bod. Odôvodnenie: Predmetné ustanovenie sa osvedčilo v praxi a znamenalo nápravu stavu, ako sa predpokladalo prijatím daného ustanovenia a to aby zvýhodnená cena, za ktorú predáva dodávateľ odberateľovi tovar do predajnej akcie, bola prenesená do	Z	N	V praxi bolo ustanovenie § 3 ods. 5 písm. l) zákona nevykonateľné, keďže pred „akciou“ dochádzalo k dohode na novej kúpnej cene (spravidla nižšej), čo je v súlade so zákonom, t.j. ustanovenie nespĺňalo svoj účel. Spätné znižovanie kúpnej ceny počas akcie možno považovať za porušenie zákona bez ohľadu na absenciu

	výhodnejšej ceny pre spotrebiteľa a aby si takýmto spôsobom odberatelia neodberali vo výhodnej cene väčšie objemy, ktoré potom predávali aj mimo predajných akcií. PKS je naopak toho názoru, aby predmetné ustanovenie bolo uplatňované v praxi a aby nedochádzalo k jeho rôznemu výkladu, prípadne obchádzaniu.			ustanovenia § 3 ods. 5 písm. l) zákona. Z uvedeného dôvodu musela byť vypustená aj definícia pojmu „predajná akcia“. Dňa 11.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s Potravinárskou komorou Slovenska. Zásadná pripomienka týkajúca sa ponechania pôvodnej skutkovej podstaty neprimeranej podmienky v ustanovení § 3 ods. 5 písm. l) zákona bola na rozporovom konaní otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
SAMO	K § 3 ods. (4) písm. c): Navrhované znenie nielenže naďalej limituje poplatky, ale aj ešte viac sprísňuje podmienky za ktorých je v danom podstatne limitovanom rozsahu dohodnúť za odplatu logistické služby v dodávateľsko – odberateľskom vzťahu pri potravinách. Zákaz rokovať o logistických poplatkoch presahujúcich 3 % z predpokladaného ročného obratu daného dodávateľa v praxi značne obmedzuje možnosti podnikania maloobchodníkov v súvislosti s logistikou. Pôvodným zámerom limitácie logistických služieb (ešte v predchádzajúcom zákone 362/2012 Z. z.) bolo zabránenie vynucovania používania odberateľových logistických služieb dodávateľom v prípadoch, kedy ich využívanie nebolo pre dodávateľa ekonomicky výhodné (napr. dodávateľ zabezpečoval logistiku vlastnými kapacitami). Účelom ale nebolo brániť poskytovaniu logistiky v prípadoch, kde využitie logistických služieb odberateľa dodávateľom bolo pre dodávateľa výhodné. Zákon 362/2012 Z. z. takúto požiadavku zohľadnil tým, že nepovažoval za neprimeranú podmienku platby za logistiku (nad 3% z obratu) v prípade, že dodávateľ nemal možnosť inak dodávať tovar odberateľovi. Následne sa ale v súčasnom zákone (91/2019 Z. z.) limitovali plošne všetky platby za poskytovanie logistických služieb tak ako je uvedené vyššie. Uvedené ustanovenie zásadným spôsobom zasahuje do práva na podnikanie, resp. práva dosahovať zisk pri podnikaní, nakoľko núti odberateľov poskytovať dodávateľom logistické služby za ceny, ktoré neprekročia stanovený limit, bez ohľadu na reálnu hodnotu takejto služby. Pritom spoločnosti, ktoré nie sú v dodávateľsko – odberateľskom vzťahu s tým istým dodávateľom, môžu takéto logistické služby poskytovať bez tohto obmedzenia. Novela Zákona v súčasnom znení už fakticky úplne znemožní prijímať odberateľom akékoľvek platby za poskytovanie logistických služieb. Uplatňovanie týchto ustanovení môže mať za následok stav, v ktorom odberatelia prestanú poskytovať logistické služby	Z	N	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrhnuté znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c) dodávateľovi nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“. Rozpor trvá.

	dodávateľom v celom rozsahu a začnú od dodávateľov požadovať dodávky priamo na miesta dodania – jednotlivé predajne a to v časoch a množstvách, ktoré sú pre jednotlivé predajne vyhovujúce, resp. potrebné. Takéto požiadavky budú mať bez pochyby za následok zvýšenie nákladov za prepravu na strane dodávateľa, prípadne u menších dodávateľov, môžu spôsobiť až nemožnosť dodávateľ tovar väčším odberateľom z dôvodu nemožnosti plnenia týchto požiadaviek. Záverom si dovoľujeme dať do pozornosti aj názor Európskej komisie, ktorá vo svojom Letter of formal notice týkajúcom sa niektorých neprimeraných podmienok uvádza, že takéto opatrenia sú v rozpore s čl. 34 ZFEÚ (bránenie vstupu výrobkov na slovenský trh, t.j. opatrenie rovnocenné množstevnému obmedzeniu podľa čl. 34 ZFEÚ) a čl. 49 ZFEÚ (bránenie výkonu práva slobodne sa usadiť alebo robiť jeho výkon menej príťažlivým) Navrhujeme úplne vylúčiť platby za logistiku zo zoznamu neprimeraných podmienok, prípadne vrátiť sa do stavu počas účinnosti zákona č. 362/2012 Z.z..			
SAMO	K návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. Pripomienky k „Návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. , ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Slovenská Aliancia Moderného Obchodu (SAMO), ako združenie združujúce významných podnikateľov v oblasti maloobchodu v Slovenskej republike, si dovoľuje prezentovať svoj pohľad/pripomienky k „Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. v súvislosti s transpozíciou SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/633 zo 17. apríla 2019 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom dodávateľskom reťazci (ďalej len „UTP“). V prvom rade chceme zdôrazniť, že reguláciu dodávateľsko-odberateľských vzťahov považujeme za dôležitú súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky a záleží nám tak na rozvoji všetkých subjektov potravinovej vertikály, ako aj na tom, aby vzťahy medzi nimi boli spravodlivé a obojstranne prospešné. Máme za to, že zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona. Dňa 9. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so Slovenskou alianciou moderného obchodu. Všetky parciálne pripomienky v rámci uplatnenej zásadnej pripomienky boli na rozporovom konaní otvorené a prediskutované. Rozpor bol odstránený v časti pripomienky týkajúcej sa zákazu nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady dodávateľa (§ 3 ods. 5 písm. m) zákona). Predmetné ustanovenie zákona bolo zo zákona vypustené. Pri zvyšných parciálnych pripomienkach uplatnených v rámci zásadnej pripomienky rozpor trvá.

niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) v aktuálnom znení nespĺňa kvalitatívne a obsahové štandardy, ktoré by mali dosahovať právne predpisy v Slovenskej republike. Domnievame sa, že niektoré jeho ustanovenia sú v súčasnej podobe dokonca v priamom rozpore s právom Európskej únie. Na tieto skutočnosti sme už v rámci možností poukazovali aj pri medzirezortnom pripomienkovom konaní týkajúcom sa Zákona. Jedná sa najmä o nasledovné ustanovenia, ktoré nie sú zahrnuté resp. ich zmeny zohľadnené v pripomienkovanom znení novely: a) Generálna klauzula (§ 3 ods. 5 písm. ab) Zákona.) Uvedené ustanovenie umožňuje sankcionovať prakticky akékoľvek konanie podnikateľa a to aj také, ktoré nie je v Zákone výslovne zakázané, pričom žiadnym spôsobom nezohľadňuje jeho hospodársku silu, vyjednávaciu pozíciu v danom vzťahu, podiel na trhu a pod. b) Zákaz nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady (§3 ods. 5) písm. m) Zákona) Uvedené ustanovenie sankcionuje odberateľa za kúpu tovaru pod ekonomicky oprávnené náklady dodávateľa bez ohľadu na to, či o danej skutočnosti vedel, alebo mohol vedieť, prípadne bez ohľadu na to, či bol v súvislosti s takýmto nákupom uvedený do omylu. Dovoľujeme si dať do pozornosti, že UTP neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo uvedené neprimerané podmienky, resp. žiadne z uvedených ustanovení nie je považované za neprimeranú podmienku v rámci UTP. Domnievame sa, že uvedený legislatívny proces ako aj rámec, v ktorom sa má vykonávať (transpozícia smernice) je ideálnym momentom na opätovné prehodnotenie prípadnej miery spoločenskej nebezpečnosti uvedených neprimeraných podmienok a ich následnej „trestnosti“. Taktiež máme za to, že UTP smernica veľmi zrozumiteľne rámcuje konania účastníkov dodávateľsko-odberateľských vzťahov, ktoré majú byť považované za poškodzujúce jednu zo strán tohto vzťahu. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na zásadne rozdielne poňatie tak rozsahu, ako aj jednotlivých skutkových podstát neprimeraných podmienok v Zákone a v UTP. Osobitne poukazujeme na to, že množstvo skutkových podstát uvedených v Zákone nie je v zmysle UTP považované za neprimeranú podmienku vôbec, alebo nie je v prípade, že je taká podmienka vopred dohodnutá medzi stranami dodávateľsko – odberateľského vzťahu. Zo skúseností s aplikáciou Zákona zároveň vieme konštatovať, že aj zo strany dodávateľov existuje dopyt po voľnejšej regulácii vzťahov/služieb, ktoré sú súčasťou úpravou zakázané alebo výrazne obmedzené. Domnievame sa, že dôsledné prevzatie princípov stanovených v UTP by zlepšilo kvalitu podnikateľského prostredia a právnu istotu účastníkov dodávateľsko – odberateľských vzťahov. Taktiež si dovoľujeme upozorniť na skutočnosť, že Európska komisia sa už obrátila na Slovenskú republiku			
--	--	--	--

	(Letter of formal notice) v súvislosti s rozporom niektorých ustanovení Zákona s Európskym právom. Jedná sa o: 1. Zákaz nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady (§3 ods. 5) písm. m) Zákona) a 2. Obmedzenie výšky poplatku za logistické služby (§3 ods. 4) písm. d) Zákona) Ustanovenia o zákaze nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady sa však novela Zákona nedotýka vôbec a ustanovenie o obmedzení poplatku za logistické služby len modifikuje smerom k tomu, aby boli podmienky týkajúce sa prípadného dohodnutia poplatku za logistické služby zásadne sťažené, pričom však zároveň naďalej nedôvodne limituje prípadnú výšku poplatku a zasahuje tak do práva na podnikanie podnikateľov, ktorí poskytujú logistické služby dodávateľom od ktorých zároveň odoberajú aj potravinový tovar. Nad rámec neprimeraných podmienok už uvedených, považujeme za vhodné výrazne zohľadniť, prípadne prevziať úpravu UTP vo veciach: a) Rozdelenie subjektov, resp. regulácia ich vzťahov podľa ekonomickej sily (čl 1. ods. 2 UTP) Máme za to, že vzhľadom na podstatu a účel regulácie dodávateľsko – odberateľských vzťahov je logické a žiaduce rozdelenie subjektov podľa ekonomickej sily a následná regulácia len tých vzťahov kde existuje zjavný nepomer medzi ich účastníkmi, ktorý by mohol viesť k nerovnej vyjednávacej pozícii. b) Poskytovanie služieb prieskumu trhu alebo služby súvisiacej s počítačovým spracovaním údajov (§ 3 ods. (2) písm. j) Zákona) Uvedená služba nie je neprimeranou podmienkou podľa UTP a nebola v súčasnom znení neprimeranou podmienkou ani v predchádzajúcom zákone o neprimeraných podmienkach (362/2012 Z. z.). Zároveň sa dá vnímať zo strany dodávateľských subjektov záujem o takúto službu, keďže informácie o postavení ich produktov na trhu môžu byť pre nich z podnikateľského hľadiska dôležité. Ďalej dávame do pozornosti, že poskytovanie takejto služby nie je zakázané iným subjektom, ktoré takéto služby v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytujú a tieto ich môžu poskytovať bez obmedzenia. c) Limitácia plnení za poskytovanie marketingových služieb (§ 3 ods. (3) písm. a) Zákona v spojení s § 3 ods. (4) písm. d) Zákona V prvom rade si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že UTP umožňuje platby dodávateľa za marketing/reklamu potravín realizovanú odberateľom v prípade, že sa vopred a jednoznačne dohodli na podmienkach dohody o dodávkach alebo následnej dohody. Následne nie je poskytovanie platieb za marketing žiadnym spôsobom limitované. Dodávatelia môžu mať často záujem na realizovaní marketingových akcií vo väčšom rozsahu, ako je možné podľa súčasnej regulácie Zákona. Avšak v súčasnom znení Zákona, a to aj pri podpísaní dohody o marketingových službách vopred a s jasnými podmienkami, je takáto aktivita výrazne			
--	--	--	--	--

	obmedzená. Domnievame sa, že vzhľadom na uvedenú skutočnosť nie je možné ani len určiť subjekt dodávateľsko - odberateľského vzťahu, ktorý je predmetným ustanovením Zákona „chránený“. d) Limitácia plnení poskytovaných za dosiahnutie odberu určitého množstva potraviny (§ 3 ods. (3) písm. c) Zákona v spojení s § 3 ods. (4) písm. d) Zákona) Opäť dávame do pozornosti, že takáto praktika nie je v rámci UTP považovaná za neprimeranú podmienku. Túto skutočnosť považujeme za logickú nakoľko podpora zvýšenia odberu tovaru je podľa nášho názoru imanentnou súčasťou naplňania podnikateľských cieľov podnikateľa. Limitácia predmetných dojednaní smeruje, podľa nášho názoru, proti právu na podnikanie a dosahovanie zisku účastníkov dodávateľsko – odberateľských vzťahov, pričom opäť nie je možné určiť subjekt, ktorý by bol daným ustanovením chránený. Dávame do pozornosti, že v rámci pripomienkového konania k Zákonu, samotní dodávatelia vyjadrili záujem na možnosti využívania zliav z cien, resp. poskytovania plnení pri zvýšenom odbere výrobkov zo strany odberateľa. Zároveň navrhujeme výrazne modifikovať ustanovenia o vykonávaní kontroly (§ 4 - § 13 Zákona) a to najmä právomocí inšpektorov pri výkone kontroly vrátane možnosti vykonávať neohlásené kontroly. V súčasnom znení sú právomoci inšpektorov vo výraznom nepomere ku skutočnostiam/deliktom, ktoré majú byť kontrolované a odhaľované. Je zjavné, že ustanovenia o vykonávaní kontroly boli inšpirované kontrolou vykonávanou podľa predpisov na ochranu hospodárskej súťaže. Máme však za to, že z hľadiska tak spoločenskej nebezpečnosti, ako aj rozsahu a druhu podkladov, ktoré sa vo vyšetrovaní porušenia pravidiel hospodárskej súťaže získavajú pri výkone kontroly, nie je možné považovať kontrolu dodržiavania Zákona za porovnateľnú. Taktiež poukazujeme na fakt, že gro vzťahov medzi dodávateľom a odberateľom je štandardne obsiahnuté v písomných zmluvách, cenníkoch, dodacích listoch a faktúrach, ktoré sa môžu nachádzať na rôznych miestach patriacich účastníkovi takéhoto vzťahu (účtovné pracovisko, centrálna kancelária, distribučné centrum a pod.), pričom na ich prípravu je zvyčajne potrebný určitý čas a často nie je možné ich vydať na počkanie. Z uvedených dôvodov nemajú neohlásené kontroly opodstatnenie, nakoľko podklady, ktoré by mali prípadne preukázať nezákonné konanie účastníka vzťahu, nie je možné vydať okamžite, resp. „moment prekvapenia“ je v takýchto prípadoch neúčelný ak nie priam kontraproduktívny. Túto skutočnosť potvrdzuje aj výkon kontroly podľa predchádzajúceho zákona (362/2012), počas ktorej dochádzalo vždy k zabezpečeniu podkladov potrebných na identifikovanie prípadného porušenia na základe štandardných žiadostí zo strany ministerstva ako kontrolného orgánu. Máme za to, že			
--	--	--	--	--

	prípadná zmena uvedených ustanovení Zákona by splnila aj záväzky vyplývajúce z Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky 2020 – 2024 „dôsledne predchádzať goldplatingu“, resp. prehodnotenia legislatívy týkajúcej sa „odberateľsko-dodávateľských vzťahov v súlade s legislatívou Európskej únie“. Splnením uvedených záväzkov vyplývajúcich z Programového vyhlásenia vlády je možné výrazne modifikovať súčasné znenie Zákona, pri zachovaní ochrany subjektov dodávateľsko – odberateľských vzťahov, avšak bez súčasného ukladania prehnáných a často až nesplniteľných povinností na strane druhej. Veríme, že naše pripomienky obsiahnuté v tomto dokumente, ako aj tie, ktoré sme predložili priamo v texte novely Zákona, pomôžu príprave transpozície UTP do právneho poriadku Slovenskej republiky vo forme, ktorá bude prospešná pre všetkých účastníkov dodávateľsko-odberateľských vzťahov.			
ZO SR	K návrhu novely zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami: Všeobecné pripomienky – zásadné. Predložený návrh novely zákona č. 91/2019 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami predkladateľ MPA RV SR iba formálne zdôvodňuje transpozíciou Smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/633 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom reťazci (ďalej iba ako „Smernica“). Základným princípom Smernice je regulácia dodávateľsko-odberateľských obchodných vzťahov v rámci potravinového reťazca, s cieľom odstránenia istej nerovnováhy v týchto vzťahoch primeranými prostriedkami, výlučne v prospech malých a stredných podnikov pôsobiacich v potravinárstve, tzn. prijatá regulácia podľa Smernice chráni malé a stredné podniky vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou a vyslovene uvádza, že „by sa malo predísť tomu, aby sa ochrana poskytovala hospodárskym subjektom, ktoré nie sú zraniteľné alebo ktoré sú oveľa menej zraniteľné ako ich menší partneri alebo konkurenti.“ V slovenskom právnom predpise (zákon č. 91/2019 Z.z., vrátane pripravovanej novely) uvedený základný princíp a cieľ úplne absentuje a predkladatelia iba využívajú možnosť, poskytnutú Smernicou, na prijatie prísnejšej regulácie na národnej úrovni. Výsledkom uvedeného ponímania transpozície Smernice je plošná regulácia dodávateľsko-odberateľských vzťahov bez rozlíšenia veľkosti subjektov v týchto vzťahoch ako aj bez rozlíšenia ich ekonomickej a vyjednávacej sily. Paušálne poskytnutie ďalších výhod dodávateľom bez rozlišovania ich ekonomickej sily, posilňuje postavenie medzinárodných výrobných (dodávateľských) reťazcov na trhu,	Z	N	Pripomienka nad rámec predkladanej novely zákona. Smernica (EÚ) 2019/633 je transponovaná spôsobom a v rozsahu, v akom si to vyžaduje aplikačná prax a ako to umožňuje čl. 9 smernice. Národná právna úprava je prísnejšia v subjektívnej pôsobnosti, keďže sa vzťahuje na subjekty bez ohľadu na tzv. threshold. Uvedené má logický podklad, keďže ak by sa právna úprava vzťahovala iba na vzťahy „veľký odberateľ“ a „malý/stredný dodávateľ“ výsledok by bol, že veľký odberateľ by spolupracoval výlučne len s veľkými dodávateľmi, čím by sa pochopiteľne vyhol regulácií. Tým by došlo ku deštrukcii malých a stredných dodávateľov potravín, s ktorými by vzhľadom na reguláciu maloobchod prestal spolupracovať. Právna úprava by mala opačný efekt, keďže cieľom je ochrana malých a stredných prvovýrobcov a spracovateľov potravín. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so Zväzom obchodu SR. Zväz obchodu SR trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.

čo prináša problémy menším dodávateľom, najmä slovenským výrobcom potravín ako aj ťažšie vyjednávacie pozície menších slovenských odberateľov s nadnárodnými dodávateľmi, čo v neposlednom rade vedie aj k ich priamej likvidácii. S tým súvisí tiež nulový efekt vo vzťahu k podpore predaja domácich výrobkov, ktorý prekladatelia opakovane deklarujú ako hlavný cieľ tejto legislatívy. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zahraničné odberateľské obchodné reťazce táto regulácia podstatne nezasiahne s tým, že najťažšie dopady budú opäť znášať slovenskí obchodníci, ktorí reálne držia domácu potravinovú produkciu nad vodou. Zavedenie prísnejších vnútroštátnych pravidiel nad rámec Smernice do zákona č. 91/2019 Z.z. bez toho, aby sa sledovala proporionalita fungovania vnútorného trhu spôsobilo, že predmetný zákon je poznamenaný prvkami goldplatingu. Cieľom Smernice je umožniť členským štátom začleniť príslušné pravidlá do ich vnútroštátneho právneho poriadku tak, aby mohli zaviesť kompaktné režimy a v tejto súvislosti dovolená prísnejšia regulácia by nemala spôsobovať konkurenčnú nerovnováhu a nevýhodu. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť, že Smernica obsahuje 15 skutkových podstát nekalých praktík, pričom aktuálne platný zákon ich obsahuje 48, (vrátane 5 nových v aktuálnej novele) spolu s absurdnou tzv. generálnou klauzulou, ktorá umožňuje postihovať skutkovo nevymedzené aktivity regulovaných subjektov na základe subjektívneho voľného posúdenia orgánov štátnej kontroly, čím je v absolútnej miere narušený princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov vyváženosť fungovania vnútorného trhu. Z uvedeného dôvodu považujeme za potrebné transponovať základnú regulačnú zásadu Smernice, aby medzinárodné výrobné (dodávateľské) reťazce nepodliehali ochrane a neboli naďalej protežované v obchodných vzťahoch uvedeným zákonom. Uvedené je možné dosiahnuť stiahnutím novely zákona č., 91/2019 Z.z. z legislatívneho procesu a jej prepracovaním takým spôsobom, aby bola transponovaná Smernica v jej základných princípoch z hľadiska rozsahu regulácie, vymedzenia skutkových podstát nekalých obchodných praktík ako aj ich sankcionovania. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc do národných právnych predpisov, ktorý spočíva v tom, že krajiny EU, vrátane Slovenska, musia prijať príslušné opatrenia v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej hlavné zásady (princípy). Jednou z hlavných zásad Smernice, ktorá v zmysle režimu implementácie európskych smerníc musí byť zakomponovaná do národného zákona č. 91/2019 Z.z. je ochrana malých a stredných podnikov vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou.			
---	--	--	--

ZO SR	K novelizačným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)) Združenie: Návrh: Uvedené body navrhujeme z tohto návrhu zákona v y p u s t i ť a ponechať pôvodné znenie zákona. Odôvodnenie: Smernica viaže reguláciu dodávateľsko-odberateľských vzťahov v oblasti potravín len na združenia výrobcov a združenia organizácií výrobcov a len v súvislosti s ich ochranou. Z toho dôvodu paušálne ustanoviť reguláciu s negatívnym dopadom (vrátane sankcií) v zmysle tohto zákona na všetky združenia nie je v súlade s uvedenou zásadou Smernice. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc (prijímanie príslušných opatrení v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej zásady). Okrem toho, zahrnutie združení do zákona je neopodstatnené aj z nasledovných dôvodov: • za prípadné porušenie zákona za ten istý delikt bude zodpovedné a sankcionované združenie ako aj člen združenia. • zákon rieši dodávateľsko-odberateľské vzťahy v oblasti potravín a preto zaradenie združenia, ktoré neuzatvára zmluvy do tohto zákona nezodpovedá realite obchodných vzťahov • nie je objektívne možné, aby združenie plnilo povinnosti, vyplývajúce zo zákona, ak nemá žiaden obrat z potravín (napr. počítanie 3% z obratu pri distribúcii a marketingových aktivitách). Preto z hľadiska naplnenia účelu zákona je plne postačujúce, že sú regulovaní odberatelia a dodávatelia, ktorí sú priamymi subjektami dodávateľsko-odberateľského reťazca v obchode s potravinami a medzi ktorými sa riešia vzťahy, ktoré sú predmetom zákona č. 91/2019. Z hľadiska dopadov by išlo o zásah výlučne voči slovenským obchodníkom.	Z	N	Čl. 2 smernice (EÚ) 2019/633 priamo pri definícii odberateľa aj dodávateľa predpokladá, že pod tento pojem je možné subsumovať aj „skupinu takýchto fyzických alebo právnických osôb“. V rámci správneho trestania platia zásady trestného práva vrátane zásady „ne bis in idem“, t.j. situácia, ktorá je uvedená v pripomienke nemôže nastať. Prípado od prípadu orgán kontroly posudzuje, či spadá v danom prípade skupina fyzických osôb alebo právnických osôb pod pojem odberateľ alebo dodávateľ. Čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633 Slovenskej republiky umožňuje prijať prísnejšiu právnu úpravu, ako je v smernici, avšak neumožňuje Slovenskej republike prijať právnu úpravu menej prísnu v porovnaní so smernicou. Ak by sme pod pojmom odberateľ alebo dodávateľ nepovažovali skupinu takýchto osôb, bolo by začaté voči Slovenskej republike zo strany Európskej komisie konanie pre nesprávnu transpozíciu smernice. Nejde totiž o dobrovoľnú transpozíciu smernice, a preto je predmetné ustanovenie v smernici povinné (záväzné) a musí sa transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so Zväzom obchodu SR. Zväz obchodu SR trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
ZO SR	K novelizačnému bodu 5 (§ 3 ods. 5 písm. f)) Lehoty splatnosti: Návrh: Uvedený bod navrhujeme zmeniť v súlade so znením Smernice nasledovne: Alt. 1: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je najviac 60 dní odo dňa vystavenia faktúry za dodanie potraviny alebo najviac 30 dní od vystavenia faktúry za dodanie vybranej potraviny; Alt. 2: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je do 30 dní odo dňa doručenia faktúry za potravinu alebo do 45 dní odo dňa dodania potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší, alebo neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je 20 dní odo dňa doručenia faktúry za vybranú potravinu alebo 30 dní odo dňa dodania vybranej potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší. Odôvodnenie: Platby za dodaný tovar sa realizujú až po doručení faktúr a v niektorých prípadoch účtovný systém maloobchodníkov a veľkoobchodníkov ani nedovoľuje	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona. Návrh zákona žiadnym spôsobom neupravuje dĺžky lehôt splatnosti, ale výlučne transponuje smernicu (EÚ) 2019/633 tým, že vylučuje z režimu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. f) zákona platby vykonávané v rámci programu podľa čl. 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013) v platnom znení a platby vykonávané verejnými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti. Smernica (EÚ) 2019/633 v čl. 9 umožňuje členským štátom EÚ v prípade potreby prijať

	zrealizovať platby pred zaregistrovaním príslušných faktúr. Prijemcovia faktúr nimi potrebujú disponovať, okrem iného pre potreby vedenia účtovníctva, riadnej evidencie a pre účely DPH. Bez faktúry nemôžu kupujúci uplatniť odpočet DPH alebo požiadať o vrátenie DPH (dodací list nepostačuje pre tieto účely). Z toho dôvodu nie je primerané požadovať od obchodníkov platiť za dodaný tovar bez faktúry, nakoľko v momente dodania tovaru výsledná suma ani nemusí byť známa. Doručenie faktúry je neskorší termín na splatnosť ako dodanie tovaru a preto aj nastavenie splatnosti len na doručenie faktúry a z toho dôvodu takto nastavený režim je aj v súlade so Smernicou, nakoľko Smernica stanovuje dva termíny na výber, a to v závislosti od toho, ktorý termín je neskorší. Podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH musia dodávatelia tovaru vystaviť faktúru do 15 dní od dodania tovaru. Uvedená lehota sa aplikuje na vystavenie faktúry, ale nie na jej doručenie a neexistuje ani žiadny iný predpis, ktorý by upravoval, ako by faktúra mala byť doručená. Prax vystavovania faktúr u niektorých dodávateľov v kombinácii s kratšou lehotou splatnosti a množstvom času, ktorý dodávateľ potrebuje na vystavenie a doručenie faktúry (väčšinou 3 až 4 dni) a ktorý odberateľ potrebuje na spracovanie faktúry a zrealizovanie platby (väčšinou 5 až 7 dní) vedie k mnohým situáciám, kedy je pre odberateľa fyzicky nemožné zaplatiť načas. Tento proces sa ešte predĺži, ak je tovar dodávaný externou spoločnosťou. Už samotné platné znenie §3 ods. 5 písm. f) zákona je v príkrom nesúlade so Smernicou EP a Rady č. 2011/7/EU o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, transponovanej do Obchodného zákonníka zákonom č. 9/2013 Z. z. Predmetná smernica práve naopak umožňuje v zmluve dojednať aj dlhšiu lehotu splatnosti od dodania tovaru alebo poskytnutia služby, ktorá nesmie presiahnuť 60 dní odo dňa doručenia faktúry alebo inej výzvy dodávateľa. V danom prípade ide o zásadným spôsobom obmedzovaný princíp zmluvnej voľnosti (§ 263 Obch. zák.). Zdôrazňujeme, že návrh novely je zároveň v priamom rozpore so znením samotnej transponovanej Smernice, ktoré nekalé praktiky súvisiace s oneskorenými platbami explicitne upravuje v čl. 3 tak, že pri potravinách podliehajúcich rýchlej skaze Smernica stanovuje hranicu 30 dní od dodania alebo 30 dní od vystavenia faktúry a pri ostatných potravinách je stanovená hranica 60 dní od dodania alebo 60 dní od vystavenia faktúry. Zároveň Smernica stanovuje uvedený režim lehôt splatnosti alternatívne vo väzbe jednak na dodanie tovaru, ako i na fakturáciu.			prísnejšiu právnu úpravu ako v smernici. Z aplikačnej praxe sa dĺžky lehôt a nastavenie splatnosti preukázali ako správne nastavené vzhľadom na cieľ zákona chrániť (resp. vybalancovať) postavenie spracovateľov a prvovýrobcov. Posunutie splatnosti na moment doručenia by mohlo byť odberateľmi zneužívané na posúvanie splatnosti spôsobom, že by si vyžiadali poslednú dodávku až 30. deň, čím by bola splatnosť de facto 45 dní od prvej dodávky potraviny. Spustilo by to plošné využívanie tohto systému. Zmluvné strany si musia upraviť vzťah spôsobom, aby mal odberateľ dostatok času na úhradu faktúry. Dňa 9.11. 2020 uskutočnilo MPRV SR rozporové konanie so Zväzom obchodu SR. Problematika lehôt splatnosti bola na rozporovom konaní so Zväzom obchodu otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
ZO SR	K novelizačnému bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)) Distribúcia:	Z	ČA	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok

Návrh: V § 3 ods. 4 písm. c) navrhujeme vypustiť navrhované znenie písm. c) a ponechať pôvodné znenie „c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“ Nové znenie: „Neprimeranou podmienkou nie je peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi podľa odseku 3, ak a) je dohodnuté vopred, b) je uzatvorené v písomnej forme.“ c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b). Odôvodnenie: V obchodnej praxi je bežné a nie ojedinelé, že mnohí dodávatelia nemajú vytvorené kapacity na účely distribúcie a reálne nie sú schopní dodávať tovar priamo do maloobchodných prevádzok napr. v rámci najväčšieho domáceho obchodného systému COOP Jednota, ktoré sú na vidieku aj v odľahlejších obciach. Je teda aj v ich záujme, že pokrytie tejto činnosti zabezpečuje odberateľ tým, že túto činnosť vykoná za dodávateľa z jedného miesta (logistického skladu, ktorý odberateľ postavil ako investíciu z vlastných prostriedkov). S týmito službami distribúcie sú dodávatelia plne uzrozmnení, keďže poskytované služby distribúcie im reálne šetria náklady ďaleko nad rámec poskytovaného finančného protiplnenia. Ide celkom jednoznačne o princíp win-win. V opačnom prípade by dodávatelia museli dodávať tovar priamo do predajní mimo logistické centrá odberateľov a v prípade, ak by nemali kapacity na takéto dodávky museli by si takúto službu zabezpečiť a zaplatiť za ňu. Zrušenie pôvodného znenia písm. c), ktoré umožňovalo dodávateľom využiť služby odberateľov, ak nemali svoje kapacitné možnosti by kolidovalo s bežnou obchodnou praxou. Opätovne zdôrazňujeme skutočnosť, že v prípade služieb distribúcie ide o vzájomne prospešnú činnosť, ktorá je výhodná pre všetky zúčastnené subjekty, pričom v záujme nezneužívania tohto plnenia na neprimeraný jednostranný prospech platí zákonom stanovený limit 3% z ročného obratu dodávateľa. Ďalšie obmedzovanie tohto režimu stanovením platieb za distribúciu do nadobudnutia vlastníckeho práva odberateľa k potravine považujeme za neopodstatnené a z hľadiska dopadov na subjekty pôsobiace na trhu za šikanózne. Deklarovaným účelom zákona č. 91/2109 Z. z. je zabezpečenie plynulosti dodávok tovarov dodávateľa a ich následný odber. Dôvodová správa k § 3 ods. 3 a 4 totiž uvádza, že: „Filozofiou odsekov 3 a 4 je umožniť peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie za služby, ktoré môžu objektívne prispieť k zlepšeniu predaja potraviny dodávateľa.“ Zároveň zo všeobecnej časti dôvodovej správy vyplýva, že hlavným účelom prijatia novej právnej úpravy zákona č. 91/2019 Z. z. je podpora domácej potravinovej produkcie.		upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrhnuté znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c) dodávateľovi nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“.
--	--	---

ZO SR	§ 3 ods. 5 písm. ab) Generálna klauzula: Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj ab) iné konanie alebo opomenutie konania účastníka obchodného vzťahu voči druhému účastníkovi obchodného vzťahu, ktoré sa odchyľuje od poctivého obchodného styku Návrh: Vypustiť. Odôvodnenie: Navrhujeme vypustenie tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho skutkového vymedzenia, čo narúša princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry administratívnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej normy až kontrolný orgán môže na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uloží tak sankciu. Takáto právna konštrukcia zavádzanej regulácie je v priamom rozpore s predpismi vyššej právnej sily - Ústavou SR, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, ale aj všeobecne platnými právnymi princípmi, podľa ktorých akýkoľvek zásah do právnej integrity fyzických a právnických osôb musí mať náležitú oporu v zákone, musí byť odôvodnený legitímnym cieľom a prostriedky na jeho dosiahnutie majú byť primerané, pričom akýkoľvek sankčný postih musí byť dikciou právnej normy dostatočne predvídateľný. Zavedenie predkladateľom označenej tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho vymedzenia by v absolútnej miere narušilo princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry kontrolnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej normy až kontrolný orgán bude na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uložiť tak sankciu.	Z N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení ustanovenie § 3 ods. 5 písm. ab) zákona. Vzhľadom na zaužívanú legislatívnu prax nielen v národnej ale aj v európskej a zahraničnej legislatíve nie je možné akceptovať argumenty týkajúce sa vzniku „právnej neistoty“. Generálna klauzula je nielen všeobecne dlhoročne akceptovaná a praktizovaná v právnom poriadku SR, v práve EÚ, v zahraničných právnych úpravách, ale aj priamo vyžadovaná v nadväznosti na závery národných súdov a rozhodovaciu prax ESD. V rámci nášho právneho poriadku, napr. ustanovenie § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), v rámci EÚ legislatívy, napr. čl. 102 ZFEÚ, v rámci zahraničných právnych poriadkov, napr. úprava v Nemecku a UK. Rozhodovacia prax národných súdov (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžhpu/1/2012 zo dňa 23.05.2013) a Európskeho súdneho dvora (napr. rozsudok ESD 85/76 Hoffmann Roche c/a Komisia). Súdny označili všeobecnú konštrukciu generálnej klauzuly za nevyhnutnú, vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné normatívne podať úplný výpočet spôsobov, ktorými bude dochádzať k porušovaniu zákona. A zároveň uviedli, že správne orgány musia mať právo na základe generálnej klauzuly formulovať nové skutkové podstaty. Vyššie uvedené deklaroval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 541/2016 zo 17. augusta 2016 sa uvádza „Pokiaľ zákon zakazuje určitý spôsob správania a konania, a to či už určením spôsobu konania alebo následku, nemožno ani pri absencii konkrétne vymedzenej skutkovej podstaty tvrdiť, že porušenie takého všeobecného (generálneho) pravidla nie je porušením zákona, a teda nie je v zmysle tohto zákona sankcionovateľné. Neexistencia konkrétnej definície pri súčasnej existencii generálnej klauzuly vedie
---------------------	--	-------------------	--

			k možnosti postihnúť širšie spektrum správania subjektov na trhu, ktoré môže mať škodlivé účinky na hospodársku súťaž. Je úlohou protimonopolného úradu takéto správanie zistiť včas, riadne ho podchytiť a zadefinovať ako skutkovú podstatu.“ Oblasť neprimeraných podmienok je obsahovo veľmi blízka oblasti ochrany hospodárskej súťaže. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže v ustanovení § 8 uvádza: „(1) Dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle. (2) Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä a) priame alebo nepriame uplatňovanie neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok, b) obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov, c) uplatňovanie rozdielných podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži, alebo d) viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy. (3) Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.“ To znamená, že oblasť hospodárskej súťaže obsahuje generálnu klauzulu dominantného postavenia a demonštratívny výpočet takýchto konaní. Optikou Zväzu obchodu SR by v tomto prípade išlo ešte o vágnejšiu definíciu, keďže postačuje, aby porušitelia neboli vystavení súťaži a vedeli sa správať nezávisle. V prípade generálnej klauzuly v zákone o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami je limit stanovený porušením tzv. „poctivého obchodného styku“ ktorý je stanovený ustálenou judikatúrou. Pred prijatím generálnej klauzuly stačilo obchodným reťazcom zmeniť len jedno slovo v skutkovej podstate napr. vo fakturácii a nebola skutková podstata naplnená. Je preto pochopiteľné, že existuje výrazný tlak obchodných reťazcov na jej zrušenie, čo by im umožnilo efektívne obchádzať zákon. Príklad:
--	--	--	---

			Pred prijatím generálnej klauzuly bolo zakázané spoplatňovať spotrebiteľský prieskum. Obchodné reťazce to obišli tak, že spotrebiteľský prieskum fakturovali dodávateľom potravín ako „počítačové spracovanie údajov,“ a tým sa vyhli sankcii. Súd neakceptoval akúkoľvek odchýlku od gramatického znenia skutkových podstát. Pri absencii generálnej klauzuly nebude pre obchodné reťazce problém vymyslieť spôsob obídienia ktorejkoľvek skutkovej podstaty neprimeranej podmienky. Dňa 9.11. 2019 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so Zväzom obchodu SR. Problematika generálnej klauzuly bola na rozporovom konaní so Zväzom obchodu SR otvorená a prediskutovaná. Zväz obchodu SR na zásadnej pripomienke trvá. MPRV SR však nemôže vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie pripomienku akceptovať. Rozpor trvá.
--	--	--	---